

ENTREVISTA IMPOSSIBLE

¡AI MECACHIS!

Nova cònsol mexicana a Barcelona

Mèxic té tradicions sagrades, els seus tacos i frijoles, els corridos i rancheras i en política allargassar la vida dels polítics corruptes enviant-los a fer de consols.

A aquesta tradició correspon la Claudia Pavlovich. Ex governadora de Sonora.

¿Señora cònsul?... Soy su secretaria, la señora Pavlovich, se está haciendo el color... Faena tendrá... ¿Qué le quiere?...

Hablar un poco de su pasado no estaría mal... Imposible. Borrón y cuenta nueva ha hecho la cònsul... Ella quizá pero sus víctimas... Cualas víctimas, dice usted caballero.... ¿Se acuerda de una guardería?... Y què, vos supone que fue a echarle mecha? Perdón, usted es mejicana... Si señor, teñida... Pues decía yo... Barbaridades decía. Una gobernadora no quema guarderías, por Dios... Ya pero a lo mejor sí podría ir a visitar a los padres de las víctimas... Eso, para que le lloren y le manchen la blusa. Aquí la única que tiene que hablar es la justicia, señor... Si pero la señora cònsul atrasó el juicio hasta el dos mil ventiseis... Sólo para que la vida, la Seguridad y salud de los implicados no se pusiera en riesgo.

Faig una pausa, recordo aquestes paraules... miro els full de diaris que tinc sobre la taula. El que acaba de dir la

secretaria són les mateixes paraules que va utilitzar la Pavlovich. O una altra possibilitat, estic parlant amb la Pavlovich i es fa passar per la secretaria.

Y siendo tan buena persona, cómo se está tomando el recibimiento multitudinario de Barcelona. Creo que la quieren echar hasta los de Vox... Ni se les ocurra a esos, parte de los seiscientos cincuenta millones de pesos fueron para ellos... Operación Safiro, lo recuerdo, un nombre muy apropiado... Lo que yo les diga. Ah espere que se pone la señora cònsul.

Un segon de silenci i la mateixa veu que diu. Cacho mamón.

GARSA PROSTÀTICA

LLANÇAMENT DE LA CAMPANYA: CATALUNYA AVENTURA

No hi ha cambres per servir als turistes

Després de dècades d'explotació salarial, horària i personal, després d'acomiadaments per Covid i sovint aprofitant el Covid, després de tot això, ara que ha tornat la feina, els empresaris es queixen de la falta de candidats per omplir aquests llocs de treball. Els treballadors de l'Hosteleria, han aprofitat la pandèmia per buscar altres alternatives laborals menys dependents de les propines. I més d'un les ha trobat. Els amos ara ploren la manca de fidelitat dels seus treballadors. Han pensat si ells s'han merescut aquesta fidelitat? Recorden allò de: i si no vols la feina en tinc a dotzenes que la farien encantats i més barato que tu! Quantes vegades han repetit aquesta frases els propietaris de bars i restaurants?

El sector però és fort i immediatament els cervells han imaginat una nova solució.

Han llençat pels estrangers de possibles, una cosa inaudita. Als turistes que no els ha faltat la sal des del dia del bateix, ara els proposen passar un dies de sol i platja en un país on has de fer-t'ho tot tu. El llit, l'esmorzar, el dinar, canviar les tovalloles. Serà com un safari arriscat però controlat a la vella Europa. Els turistes, en un noranta per cent de

peles i cervell escàs, han respost a la crida. I arriben a Barcelona carregats d'estrís de casa i llibres d'instruccions, alguns, més polits, es porten les minyones de casa. Si tot va bé. La temporada s'haurà salvat. Les úniques víctimes, altre vegada, seran el servei d'Hosteleria perquè el proper any no els voldran ni per netejar les caques dels gossos turístics.